

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. Разград , 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в публично заседание на пети април, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Анелия М. Йорданова

Членове: Ирина М. Ганева
Атанас Д. Христов

при участието на секретаря Дияна Р. Георгиева
като разгледа докладваното от Анелия М. Йорданова Въззивно гражданско
дело № 20213300500059 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от С. Г. М. чрез пълномощник против Решение № 2/ 28. 01. 2021 г. по гр. д. № 1076/ 2020 г. по описа на РС Разград, с което на осн. чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ са отхвърлени предявените от него искове срещу Капански ансамбъл Разград за признаване за незаконосъобразно и прекратяване на трудовото правоотношение, за което са издадени Заповед № 5/ 03. 06. 2020 г. и Заповед № 67/ 03. 06. 2020 г. за възстановяването му на преди заеманата длъжност „балетист“, за заплащане на сумата 1842, 20 лв. обезщетение за времето, през което е останал без работа от 04. 06. 2020 г. до влизане в сила на решението, като неоснователни. Със същото решение Капански ансамбъл Разград е осъден да заплати на С. Г. М. сумата 827, 90 лв. представляваща обезщетение по чл. 226 от КТ за периода 04. 06. 2020 г. до 07. 07. 2020 г., ведно със законната лихва, считано от 06. 08. 2020 г. до окончателното изплащане и е отхвърлен иска в останалата му част като неоснователен. Прекратено е производството по иска за заплащане на трудово възнаграждение и обезщетения. Капански ансамбъл Разград е осъден да заплати на М. разноси по делото в размер на 85 лв., а по сметка на РРС сумата 50 лв. М. е осъден да заплати на Капански ансамбъл Разград сумата 548 лв. разноси.

Изложени са доводи, че решението е необосновано и незаконосъобразно, тъй като съдът е обсъдил събраните по делото доказателства в нарушение на закона и е достигнал до необосновани правни изводи, както и че решението е постановено при непълнота на

доказателствата. Моли решението да бъде отменено и да бъде постановено друго от въззивния съд, с което да бъдат уважени предявените искове.

Въззиваемата страна Капански ансамбъл Разград е депозирала писмен отговор на жалбата, излагайки становище за нейната неоснователност, който поддържа и в съдебно заседание.

Разградският окръжен съд, като обсъди изложените доводи и становища на страните и след проверка на обжалвания съдебен акт, констатира следното:

Обжалваното решение на районния съд е валидно и допустимо, а жалбата депозирана срещу него е неоснователна.

Делото е напълно изяснено от фактическа страна и фактическите положения, приети за установени от районния съд се подкрепят от събрания доказателствен материал и са основани на закона. Въззивната инстанция изцяло споделя изложените мотиви към решението на първоинстанционния съд и счита, че не следва да ги преповтаря и препраща към тях на осн. чл. 272 от ГПК.

По съществото на правния спор въззивният съд дължи произнасяне в рамките на обжалваната част и доводите, заявени с въззивната жалба, от които е ограничен, съгласно нормата на чл. 269, пр. 2 от ГПК.

Жалбоподателят твърди, че не е спазена процедурата по налагане на дисциплинарното наказание, че заповедта за налагането му не е мотивирана, не са обсъдени в цялост събраните по делото доказателства.

Основанието за прекратяване на трудовото правоотношение между страните със Заповед № 67/ 03. 06. 2020 г. е „Дисциплинарно уволнение”, наложено със Заповед № 5/ 03. 06. 2020 г. на Директора на Капански ансамбъл Разград. Двете заповеди са връчени редовно на жалбоподателя на 04. 06. 2020 г. в присъствието на двама свидетели, които са удостоверили отказа на жалбоподателя от връчване. Преди да му бъде наложено наказанието „Дисциплинарно уволнение”, са му били поискани с писмо /връчено в условията на отказ от връчване на 26. 05. 20 г./ писмени обяснения за извършените от него нарушения на трудовата дисциплина, в което са описани точно и ясно нарушенията – „неявяване на работа на 18 май, 19 май, 20 май, 21 май и 22 май 2020 г.“ и визираните от работодателя действия. Този факт се установява и от показанията на св. С., И., П., които заявяват, че на 26. 05. 20 г. К. В. е дал на всички, които не са се явявали на работа писмо – искане на обяснения. Жалбоподателят отказал да приеме писмото, не е представил в дадения му 2-дневен срок обяснения за неявяването си на работа, поради което е налице хипотезата на чл. 193, ал. 3 от КТ. В този смисъл съдът приема, че е спазена процедурата по чл. 195 от КТ. Заповедта е мотивирана, според изискванията на закона, като работодателят е извел обективните признаци и е посочил, извършеното от жалбоподателя нарушение, а именно: Не се е явявал

на работа, без уважителни причини в течение на три последователни работни дни – 18, 19 и 20. 05. 2020 г. На осн. чл. 188, т. 3 във вр. с чл. 190, ал. 1, т. 2 и чл. 187, ал. 1, т. 1, пр. трето във р. с чл. 189, чл. 193, ал. 1 и чл. 194, ал. 1 от КТ на жалбоподателя е наложено наказание „Дисциплинарно уволнение”.

Така описаното нарушение, представлява такова по чл. 190, ал. 1, т. 2 от КТ. От събраните по делото писмени доказателства се установява, че до уволнението жалбоподателят бил „балетист“ и Директор на Капанския ансамбъл, /назначен на длъжността с отделен трудов договор/. Според събраните гласни доказателства, на 13. 05. 202 г. целият ансамбъл бил на работа, за да им представят новия директор К.В., който бил назначен на мястото на жалбоподателя.Св. С. твърди, че новият директор не им казал как ще продължи работата, но от колега, който отговарял за танцовия състав на мъжете, разбрала, че трябва да бъде на работа на 18. 05. 2020 г. На 18. 05. 20 г. всички били на работа пред служебния вход, залата била заключена. Решили да подадат искане пред кмета за протест и такъв им бил разрешен да проведат на 20. 05. 20 г. От 18 до 22 май стояли пред сградата от 9. 00 ч. до 13. 00 ч., но не влизали в залата. Тя била заключена. Св. Ангел Венков дава показания, че също участвал в протеста на 18. 05., 19. 05. и 20. 05. , както и жалбоподателят С.Г.. Някои от балетистите били в сградата и репетирали. Св. Г. И. дава показания, че на 13. 05. 20 г. на целия ансамбъл бил представен новият директор на Капанския ансамбъл и им било съобщено, че ще започнат работа на 18. 05. 20 г. На 15. 05. 20 г. с ръководителите на всички звена бил уточнен графика на работа, за което бил съставен протокол, който бил обявен на таблото. Било уточнено, че мъжете ще репетират от 9. 00 ч. до 11. 00 ч. и след дезинфекция, жените ще репетират от 13. 00 ч. до 15. 00 ч. Имало дезинфектанти пред всяка стая, закупени маски и ръкавици. Залите се проветрявали и правели дезинфекция. На 18. 05., 19. 05. и 20. 05. 20 г. почти всички от танцовия състав били на площада. Директора К. В. ги поканил да влязат, но отказали. Танцовата зала била отключена. Поискали разрешение за протест и на 20. 05. 2020 г. бил проведен такъв от 9. 00 ч. до 11. 00 ч. Пламенка Стефанова отчитала присъствието на служителите, като всяка сутрин в 08. 55 ч. проверявала кой се е явил на работа и попълвала присъствената таблица. От всички, които се били явили на работа били изискани обяснения. Отсъствието на някои служители било оформено, след като подали молби за ползване на отпуск, други представили болнични листи. Жалбоподателят не представил обяснения за отсъствието си от работа. Показанията на разпитаната пред районни съд св. П. са в същия смисъл. Съдът приема за достоверни показанията на св.И. и П., че достъпът до залата за репетиции не е бил възпрепятстван от работодателя, тъй като се подкрепят и от писмените доказателства по делото, както и от показанията на сочения от жалбоподателя св. Ангел Венков.

Представен е Протокол от проведена оперативка на 15. 05. 2020 г., според който е взето решение мъжете да репетират от 9. 00 ч. до 11. 00 ч., а жените от 13. 00 ч. до 15 .00 ч. и приети противоепидемични мерки. Издадена е и отделна заповед за организация на работата № 59/ 15. 05. 2020 г. във връзка с въведените противоепидемични мерки.

Приложен е Констативен протокол от 18. 05. 2020 г. на РЗИ Разград от извършена проверка на организацията на работата на Капанския ансамбъл във връзка с епидемиологичната обстановка. Не са констатирани нарушения.

При тези фактически данни, въззивната инстанция приема, че е необосновано твърдението на жалбоподателя, че не се е явявал на работа, поради липса на предприети от работодателя противоепидемични мерки и осигуряване на нормална работна среда. Създадена е била от работодателя организация на работата с въведения график за репетиции с цел намаляване на риска от зараза с COVID 19, били са осигурени дезинфектанти, маски и всичко друго необходимо в тази връзка, с оглед спецификата на работата. Следва да се вземе предвид и обстоятелството, че според чл. 7 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, в тази обстановка, преценката за организацията на работата е предоставена на работодателя, но не е основание работникът да не се явява на работа или да откаже да изпълнява трудовите си функции. Не се и установява непосредствена опасност за живота на жалбоподателя с оглед предприетите мерки.

От събраните писмени доказателства – Докладна записка вх. № 38/ 20. 05. 20 г. , изготвена от Пламенка Стефанова, Таблица за отчитане явяването/неявяването на работа през м. май 2020 г. и гласните доказателства, се установява безспорно, че жалбоподателят М. от 18. 05. до 29. 05. 20 г. не се е явявал на работа. За да наложи дисциплинарното наказание „уволнение“ на жалбоподателя, работодателят е отчел, че същият не се е явявал на работа три последователни работни дни от 18. 05. до 20. 05. 2020 г. Според приложеното Уведомително писмо, изх. № 94-00-770-1/ 19. 05. 2020 г. , Община Разград е издала разрешение за мирен граждански протест пред сградата на ОбКЦ /където се помещава Капанския ансамбъл/ на 20. 05. 2020 г. за времето от 9. 00 до 11. 00 ч. . Участието в протест може да бъде приравнено на участие в митинг или събрание по смисъла на Закона за събранията, митингите и манифестациите, но не и на стачка по смисъла на Закона за уреждане на колективните трудови спорове. Не се твърди и не са налице доказателства за обявяване на стачка, според изискванията на чл. 11 от с. з. , поради което неявяването на работа не може да се приравни по правни последици със стачни действия, още повече, че и при обявяване на стачка, през времетраенето ѝ работниците са длъжни да бъдат в предприятието през установеното за тях работно време – чл. 12, ал. 1 от ЗУКТС. Съгласно чл. 43, ал. 1 от Конституцията на Р България, както и според чл. 3 от Закона за събранията, митингите и манифестациите, гражданите имат право на протест като средство за мирно изразяване на личните си социално-политически убеждения, каквото е неговото предназначение. Както се приема и в практиката, упражняването на тези права не подлежи на никакви други ограничения освен на тези, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната или обществената сигурност, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защитата на здравето и морала или на правата и свободите на другите. От гласните доказателства се установява, че протеста е проведен на 20. 05. 2020 г. и съвпада с работното време на мъжете от ансамбъла, но е можело да се иска от кмета промяна с цел да не се

пречи на работния процес.

За пълнота следва да се посочи, че за осъществяване състава на дисциплинарно нарушение по чл. 190, ал. 1, т. 2 от КТ е достатъчно неявяването на работа да е продължило два последователни работни дни, което в случая е налице, дори и да се приеме, че на 20. 05. 20 г. жалбоподателят не е бил на работа по уважителни причини – участие в протест.

Представеният по делото КТД на Капанския ансамбъл от 06. 06. 2018 г. е вписан в регистъра на КТД под № 6/08. 06. 2018 г. и анексът към него, както се установява от Писмо изх. № ИЗХ20083348/21. 12. 2020 г. на Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Разград и има правно действие, според чл. 53 от КТ. В чл. 28, ал. 4 от КТД е уговорено, че не може да се прекратява трудовото правоотношение на служител в „Капански ансамбъл“ 12 месеца преди датата на неговото пенсиониране. Според чл. 50, ал. 1 от КТ, с КТД се уреждат въпроси на трудовите и осигурителните отношения на работниците и служителите, които не са уредени с повелителни разпоредби на закона. С разпоредбата на чл. 333 от КТ са уредени случаите в които работниците и служителите се ползват със специална закрила при уволнение и същата не обхваща случая, визиран с чл. 28, ал. 4 от КТД. В ТР № № 4 от 17.12.2013 г. на ВКС по т. д. № 4/2013 г., ОСГК е прието, че разпоредбите на Кодекса на труда относно уволнението на работниците и служителите, вкл. разпоредбите относно закрилата при уволнение имат императивен характер. Според чл. 333, ал. 4 от КТ, когато това е предвидено в колективния трудов договор, работодателят може да уволни работник или служител след предварителното съгласие на съответния синдикален орган в предприятието, но само в случаите, когато трудовото правоотношение се прекратява поради съкращаване на щата или при намаляване на обема на работата.

Изложеният довод във въззивната жалба, относно легитимността на директора на Капанския ансамбъл, предвид неговата професионална квалификация, което е довело до незаконосъобразност на заповедта за уволнение, е неоснователен. Дали професионалните качества на директора отговарят на изискванията за заемане на длъжността, е ирелевантен за случая факт при наличието на трудово правоотношение, неоспорено по надлежния ред и въз основа на което е заета длъжността „Директор“.

Трудовата книжка е била съхранявана при работодателя. На 15. 07. 2020 г. е била изпратена на въззивника по пощата, както той е поискал със Заявление вх. № 90/ 07. 07. 20 г., с други документи. Същият не я е получил, въпреки, че му е била изпратена по пощата, видно от приложеното известие за доставяне, предвид собственото си виновно поведение, което е наложило да му бъде връчена чрез нотариална покана на 31. 08. 2020 г., което се установява от събраните гласни и писмени доказателства по делото, подробно обсъдени от районния съд. Предвид изложеното, въззивната жалба е неоснователна. Като е достигнал до същите правни изводи, районният съд е постановил обосновано и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено.

Предвид изхода на спора пред въззивната инстанция, жалбоподателят дължи разноските на въззиваемата страна за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 650 лв.

Воден от изложеното, Разградският окръжен съд на осн. чл. 272 ГПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 2/ 28. 01. 2021 г. по гр. д. № 1076/ 2020 г. по описа на РС Разград.

ОСЪЖДА С.М. Г. да заплати на Капански ансамбъл гр. Разград, БУЛСТАТ 826020832, пл. „Независимост“ № 2 сумата 650 лева, представляваща разноски за заплатено адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в едномесечен срок от 19. 04. 2021 г. пред Върховния касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____